

తారకరామ పిక్చర్స్ వారి

రిక్ష్వావేతారం

నిర్మాత చిత్రకర్త
ఎ.వి.ఎం.డి.ఆర్.కాక్రయ్య కె.కామేశ్వరరావు

ఈ సారి పరిమళ రిలీజ్

స తీ న టు లు

నటరత్న :

శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు

శోభనబాబు - సత్యనారాయణ - రాజనాల
పద్మశ్రీ నాగయ్య - లింగమూర్తి - ముక్కామల
మిక్కిలినేని - ప్రభాకరరెడ్డి - ధూళిపాళ
బలరాం - రామకృష్ణ - రామదాసు
వేమూరి రామయ్య - మద్దాలి - మల్లాది
వీ. వి. సుబ్బారావు - ఎ. ఎల్. నారాయణ
త్యాగరాజు - నాగరాజు - బలిరెడ్డి
సురేంద్రనాథ్ - జయకృష్ణ - దశరథరామరెడ్డి
డా॥ రమేష్ - కృష్ణారెడ్డి - మాస్టర్ బాబు
అర్జుణ నారాయణరావు (Mr. India)
మోతుకూరి సత్యం అండ్ చి॥ నందమూరి హరికృష్ణ

దేవిక - తాంచన - సుకన్య

పద్మజ - పద్మాంజలి - సబిత - రంగపుష్ప
మీనా - జ్యోతి - ఋష్యేంద్రమణి వగైరా

అతిథి నటీమణులు :

కృష్ణకుమారి - ఎల్. విజయలక్ష్మి - గీతాంజలి
సంధ్యారాణి - యస్. వరలక్ష్మి - ఛాయాదేవి.

తెక్నిషియన్లు :

రచన : సముద్రాల రాఘవాచార్య

పాటలు : డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి, సముద్రాల రాఘవాచార్య

సంగీతం : టి. వి. రాజు

కళ : గోఖలే

ఛాయగ్రహణం : అన్నయ్య

శబ్దగ్రహణం : కె. హరనాథ్

కూర్పు : కందస్వామి

వేషదారణ : భద్రయ్య, పీఠాంబరం, సాంబయ్య

అలంకరణ : జెమిని రామమూర్తి

స్టిల్లు : చిట్టెబాబు

గదాయుద్ధం : సాంబశివరావు, రాజారావు

ప్రొడక్షన్ : వేము పంతులు, యం. జనార్దనరావు

స్టూడియో : వాహిని - విజయ అండ్ వీనస్ వడ్డివి కంట్రైన్స్

సమర్పణ :

కె. తిరుపతయ్య

నిర్మాత :

దర్శకత్వం :

ఎ. పుండరీకాక్షయ్య

కె. కామేశ్వరరావు, B. A.

కమలైంద్ర ప్రెస్, హనుమాన్ పేట, విజయవాడ-5.

శ్రీ కృష్ణావతారం

—: కథానంగ్రహం :—

శ్రీకృష్ణావతార చరిత్ర ఎంత విచిత్రమో అంత నవిత్రము. అందుకే భారతీయులకు ఆ లీలలపై అంత అభిమానము.

ద్వాపర యుగాంతములో కంన జరా వంధాది దానవాంకా సంఘా తులె న రాజుల దురాగతాలవల్ల భూలోకంలో ధర్మహాని కలిగింది. భూదేవి లోకపాలకులె న దేవతలను, మహర్షులను వెంటతీసుకుని వె కుంతమునకు వెళ్ళి తన స్థితి, మహావిష్ణువునకు విన్నవించింది. ఆయన దేవకీ వసుదేవులకు తనయుడుగా అవతరించి ధర్మము మరల సువ్రతిష్ఠితం చేయుదునని వాగ్దానం చేసినాడు.

దేవకీ వసుదేవులను రథముపై నెక్కించుకొని స్వయంగా రథము నడుపుతున్న కంసునికి దేవకీ దేవి అష్టమ గర్భమువల్ల మరణము కలుగుతుందని ఆకాశవాణి పలికింది. 'ఆ కోపముతో' దేవకీ వసుదేవులను చెరలోవేశాడు కంసుడు. వారికి జన్మించిన ఆరుగురు బిడ్డలను తన కత్తికి బలిచేశాడు ఏడవ గర్భమైన బలరాముడు దేవ బలింతో రోహిణి గర్భావ జన్మించాడు. పరమాత్మ చతుర్భుజుడై చెర సాలలో అవతరించి. తనను నందగోవునింటికి మార్చి ఆతని యిల్లాలు యశోదకు జన్మించిన యోగమాయను చెరలోనికి కొనివచ్చి కంసుని కప్పగించమని ఆవతిచ్చి మామూలు బిడ్డగా మారిపోయాడు. వసుదేవుడు పరమాత్మ ఆనతిని అక్షరాలా నేరవేర్చాడు. కంసుడు దేవకీ బిడ్డను కత్తితో నశకవలెనని యెగురవేయగా ఆ యోగమాయ ఆకాశానికి ఎగిర నన్ను చంపలేవనీ—నిన్ను చంపేవాడు మరొకచోట పెరుగు చున్నాడని హెచ్చరించి ఆంశర్థావ మైంది. దేవకీవసుదేవులు సంతసించారు

కాని-కంసుని తలపై పిడుగువడివట్టయింది. పూతవ, తృణా నర్తుడు, కకటాసురుడు మొదలయిన తన అనుచరులను, దేశంలో ఉన్నాడు పుట్టిన పసిపాపలందరినీ పట్టి వల్లార్చమని పంపించాడు.

వారందరూ క్రమంగా వెతుక్కుంటూ వసుదేవునింటికి వచ్చి శ్రీకృష్ణుని వదించాలని ప్రయత్నించారు. వారినే శ్రీకృష్ణుడు వదించాడు, ఈ ఉపద్రవాలతో తలడిల్లుతున్న గోపకులకు తన ప్రభావం చూపించదలచి కాళింగ మర్దనం చేశాడు. గోవర్ధన పర్వతం కానగోరిపై నిలిపి గోవులను గోపాలురను వర్షబాధనుంచి తప్పించాడు.

అంతటితో అతడొక అతిమానుష బాలుడని అంతా విశ్వసించారు. గోవికలను వస్త్రావహారంతో అహంకార మమకారాలు హితంచేసి రానకేళి ప్రదర్శనంతో తనపట్ల పరమభక్తి భావం కలిగించి తన మహత్వము వికదంచేశాడు. ఇంతైనా కంఠానికి కనువిప్పుకాలేదు. రామకృష్ణులను రప్పించి తన మందిరంలోనే వదించాలని ధనుర్వాగం తలపెట్టి వారిని పిలుచుకొని రమ్మని అక్రూరుని పంపించాడు. అవకాశం కోసం ఎదురుచూపే రామకృష్ణులు వాడురా వగరానికి వచ్చి కంసుడు తనకు అండగా నమ్ముకొన్న జెగజెట్టిలను మట్టి తినిపించి అవలీలగా కంసునిపై లంఘించి ఆతని వదించారు.

ఒకనాడు మేనత్త కొడుకు, వికృతాకారుడైన శిశుపాలుణ్ణి శ్రీకృష్ణుడు తాకగానే ఆ శిశుపాలుని రూపు మారిపోయింది. ఆశ్చర్యభయాలతో ఆతని తల్లి శ్రీకృష్ణుని చేతులు పట్టుకొని, ఎవరి చేయి తగిలితే యీ మార్పు వస్తుందో ఆతని చేతులోనే వీనికి మరణమన్నారు. నాకు పుత్రభిక్ష పెట్టమని వేడుకొంది. మూడుతప్పులు కాస్తావని మాటయిచ్చాడు. కాని వయసుతో పాటు శిశుపాలునికి కృష్ణునిపై అసూయా ద్వేషాలు పెరిగిపోయినవి. తుదకు ఆదిలక్ష్మి అంశతో ఆవిర్భవించి కృష్ణామర కయైన దుక్కిణిని పాణిగ్రహణంచేసుకోవలెనని యత్నించాడు. కాని శ్రీకృష్ణుడు ఆ దుక్కిణిని, ఆ ఆపదనుండి తప్పించి తానే కల్యాణం చేసుకొన్నాడు. ఇందుకు కృష్ణునిపై పగదీర్చుకోవలెనని శిశుపాలుడు విశ్వయించుకొన్నాడు.

అభిజాత్య గర్వితయైన సత్యభామ అంతరంగంలో ప్రవేశించి ప్రేయసాలుగా మార్చి ఆమెను పెళ్ళాడాడు. అంతకుముందే శమంతక మణి కోసం వెళ్ళి జాంబవంతుని ఓడించి జాంబవతిని భార్యగా స్వీక

రించాడు. ఇలా అష్టభార్య సహితమై కూడా నరకాసురుని చెరలోనుంచి తప్పించిన పదారువేల కన్యలను పరిగ్రహించక తప్పలేదు.

తల్లి పద్మని బ్రతిమలాడినా వివకుండా శకుపాలుడు పాండవులు చేసే రాజసూయానికి వెళ్ళి ప్రథమ గౌరవానికి తగదని శ్రీకృష్ణుని నిందిస్తాడు. శ్రీకృష్ణుడు శకుపాలుని చక్రప్రయోగంతో సంహరిస్తాడు.

ఒకసారి వారదుడు ద్వారకానగరం ప్రవేశించి ఇన్నివేలమంది స్త్రీలతో యీ వాసుదేవుడెలా సంచరిస్తున్నాడని సందేహపడి భార్యల మండిరాలకు వెళ్ళి అన్ని మండిరాలలోనూ ఆయనను చూచి చివరకి రుక్మిణీ మందిరంలో ఆయన పాదాలపై బడి తన అజ్ఞానం క్షమించమని ఇకనుంచి నీ భక్తి ప్రభావం సంకీర్తనం చేస్తావని చెప్పి వెళ్ళాడు.

శ్రీ కృష్ణుని భక్తుడు, చిన్ననాటి చెలికాడైన కుచేలుడు (సుధాముడు) దరిద్రంలో అల్లాడుతూ ఆలిపోరు పడలేక అటుకులు కానుకగా కొంగువ కట్టుకొని ద్వారకా నగరానికి వచ్చాడు. శ్రీ కృష్ణుడు ఆయనను ఎంతో ఆప్యాయంగా తీసుకువచ్చి అష్ట భార్యలతో కలిసి అర్చించి ఆయన యిచ్చిన అటుకులు ఆనందంగా భుజించి కుచేలుని కుబేరుణ్ణి చేశాడు.

ఇలా భక్తరక్షణ సాగుతూ వుండగా పాండవులు కౌరవుల దుష్టత్రంవల్ల రాజ్యం కోల్పోవడం, అరణ్యవాసం, అజ్ఞాతవాసం ముగించడం అయిపోయింది. పోయిన రాజ్యం మళ్ళీ సంపాదించాలని పాండవులు, చిక్కిన దాన్ని వశంపాదని కౌరవులు నిశ్చయించుకొని అందుకు యుద్ధం తప్పదనీ, వాసుదేవుని సాయం అవసరమని తేల్చు కొన్నారు. ఒకరికి తెలియకుండా ఒక్కరుగా దుర్యోధనుడు, అర్జునుడు వచ్చి యదుసంఘాని సహాయం అడుగగా ఆయన పైన్యవిభాగంచేసి కోరు కొమ్మున్నాడు. అర్జునుడు నందకుమారునే కోరుకొన్నాడు. పైన్యం తనకు జాలని దుర్యోధనుడు వెళ్ళిపోయినాడు సంతోషంగా.

ఉపప్లావ్యములో ధర్మరాజు తనకు యుద్ధం యిష్టంలేదనీ, వీ విధంగానే నా నంది పొనగించుకు రమ్మని, వాసుదేవుణ్ణి అర్థించాడు. యుద్ధం తప్పదని, అయినా వెళ్ళి ప్రయత్నిస్తానని శ్రీ కృష్ణుడు పాండవ

దూతగా హస్తినా పురానికి బయలుదేరాడు. అనుకున్నట్లే అయింది, కృష్ణుడెన్నివిధాలు హితబోధ చేసినా దుర్యోధనుడు చెవిని పెట్టలేదు.

తాత, తండ్రి, గురవు నయభయాల బోధించినా ఆ అభిమాన ధనుడు తలవంచిలేదు. యుద్ధానికే సిద్ధమన్నాడు. వాసుదేవుడు కూడా సరేనన్నాడు. కురుక్షేత్రములో కురు పాండవసేనలు కేంద్రీకరించినవి. ఆత్మ బంధువులను చూచి వధించటానికి అరునుడు వెనుకంజ వేశాడు. శ్రీకృష్ణుని "గీతోపదేశము"లో అరునుడు తిరిగి గాంధీవము చేపట్టాడు. ఉభయ సైన్యాలు మోహరించినవి. ఆ సమరంలో భీష్మ ద్రోణ కర్ణ దుశ్శాసనులు హతులైనారు. చివరకు శ్రీకృష్ణుడు భీమునిచేత సుయోధనుని తొడలు విరుగ పొడిపిస్తాడు. దర్మరాజును పట్టాభిషిక్తుణ్ణి చేశాడు. పాండవులను తనవెంట తీసుకొని వెళ్ళి, వాసుదేవుడు గాంధారి దృత రాష్ట్రులముందు నిలబెట్టి ఆశీర్వాదించమన్నాడు. పుత్రశోకంలో కుమిలి పోతున్న గాంధారి కడుపు భగ్గుమన్నది. కురువంశ నాశవానికి నీవే కారకుడవనీ నీ యదువంశం కూడా పరస్పర హత్యలతో నాశనమౌతుందనీ శపిస్తుంది. శ్రీకృష్ణుడు నవ్వి 'నాకు తెలుసు' ఇది హెచ్చరిక మాత్రమే నంటాడు.

వసంతోత్సవంతో తప్పతాగిన యాదవ కుమారులు, ఒకనికి గర్భిణీ స్త్రీ వేషం వేసి "ఈమె కేమి జన్మిస్తుంది?" అని మహర్షులతో పరిహాసమాడారు. ముసలం పుడుతుందని శపించారు. ముసులమాట మేరకు ముసలం జన్మించింది. దాన్ని అరగదీసి సముద్రంలో కలిపినా ఆ గంధంలోని ప్రతి పరమాణువు ఒక్కొక్క తుంగ మోసుగా మొలిచింది. ఆ మోసులే పదును కత్తులుగా దూసి యాదవులు పరస్పరం గొంతులు కోసుకొన్నారు. రామ కృష్ణు లావార్త విని, తమ అవతార కార్యం పరిసమాప్తమైనదనీ, మహాప్రస్థానానికి స్తమయమాసన్నమైనదనీ తమ ప్రాసాదంవిడిచి బయలుదేరారు. బలరాముడు సాగరంలో ప్రవేశించాడు. శ్రీకృష్ణుడు చతుర్భుజుడై మరల వైకుంఠదామం ప్రవేశించాడు.

శ్రీకృష్ణుడు సాక్షాత్తు పరమేశ్వర,

—: శుభమ్ :—

❖❖ పాటలు ❖❖

పాట 1

రచన : సముద్రాల

పాడినవారు : ఘంటసాల, లీల,
నరోజుని, స్వర్ణలత

నారదుడు : జయహే కృష్ణావతారా

నంద యశోద పుణ్యావతారా

॥జయహే॥

పాపుల నణచి - సాధుల బ్రోవగ

ప్రేపల్లె వెలసిన - గోపకిశోరా

॥జయహే॥

యశోద : ఎన్నో జన్మల పున్నెము పండి

విన్ను కంటిరా చిన్నారి తండ్రి.

పూతన : కన్నతల్లి నీ కడుపెరుగదు నా

చన్నగుడువ కనుమూపెదు రారా

నారద : విష పూతన ప్రాణాపహరీ

శకటానుర సంహరీ - శౌరీ

॥జయహే॥

గోపికలు: 1 కాపురమ్ము పేయలేమమ్మా - ప్రేపల్లెలోన

ఓ యశోదా : ఈ పాపమెందూ చూడలేదమ్మా

2 పాలు వెన్న మనగనీడు

3 పడుచు నొంటిగ చనగనీడు

4 కలిమి ఉంటే కట్టి కుడుతురు

5 కన్న సుతునిటు విడుతురా

కాపురమ్ము పేయలేమమ్మా

నారద : జయహే కృష్ణావతారా

నంగకుమారా : వననీత ఘోరా

॥జయహే॥

కాళింగ మడుగున, కాళీయు పడగల
కాలావి ధిమి ధిమి నాట్యముచేసి
వర్షాధీశుని దర్పము వణచిన
తాండవ నాట్యవినోదా

॥జయహే॥

కాళీయ మణిగణ రంజిత చరణా
జయహే కృష్ణావతారా

చిన్నకృష్ణ: తనువులపై అభిమావము వీడినగావి
తరణులార : ననుజేర తరముగాదులే
సిగ్గువదలి యిరువేతులు జోడించండి
చెల్లింతును మనసుదీర మీ కోరికలా

నారద : జయహే కృష్ణావతారా
గోపకుమారీ : వస్త్రావహానా

॥జయహే॥

చిన్నకృష్ణ: బాలు దితడనీ - శైలము
చాల బరువనీ
మీ భయము వదలుకొండి
నా అండను చేరగకండి
ఈ కేలల్లాడదు నక్కండి

నారద : గోవర్ధన గిరిధారీ
సురనాయక గర్వావహారీ

॥జయహే॥

రాధ : కృష్ణా !!!

రాధా మానసచోరా
నీ మధు మురళి గావమునా
నా మనమూ బృందావనమూ
నిలువున పూచీ - నీ పద పూజకు
పిలిచేనోయీ - రావోయీ
పేవలు చేకొన - రావోయీ

॥రాధా మానస చోరా॥

పాట 2

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : పి. లీల &
బృందం

విన్నారా :

విన్నారా :

వన్నెల కృష్ణుని వరాల పాటలు

విన్నారా : విన్నారా :

పల్లవాధరల గుండెలు యులన

ఆఁ పిల్లన గ్రోవిని ఊదెనే

మెలమెల్లగ ఎటనోదాగెనే

ఊఁ ఎక్కడే ? ఎక్కడే ?

ఆ చిక్కని చెలికాడెక్కడే ?

ఊఁ నా చెక్కిలి మీసెను - ఇక్కడే

ఓహోఁ నా చెంగును దూసెను - యిప్పుడే

ఓహో ! ఓహో !

ఎక్కడే ?

ఎక్కడే ?

ఇక్కడే !

ఆ యమునాతటి ఆటలు !

ఆ మాయల మురళి పాటలు !

వీలరా ?

ఇంకేలరా ?

మానరా !

ఇక మానరా !

యక్కిణి : లీలా కృష్ణుని మనసు
జేరిలు మీకేమి తెలుసు
కాథది యమునా తీరం

అది కై వల్యావికి ద్వారం
కాదది మురళి గానం
అది కాంతి సౌధ సోపానం

పాట 3

రచన: సి. నారాయణరెడ్డి పాడినవారు: ఎల్. ఆర్. ఈశ్వరి

సాకి : శిశుపాల చేది భూపాలా
మధుపాన గాన రసలోలా
అందాలు చిందు నెలరాజా
గంధాలు చిల్కు వలరాజా

వల్లవి : చిలుకల కొలికివి చూడు
నీ కళలకు సరిపడు జోడు
చెంగు చెంగున పొంగి దూకె
నీ ముంగిట తానే నేడు

॥చిలుకల॥

చరణం: 1 కువకువ లాడే మనసే నీది
నవనవ లాడే వయసే నాది
కెప్పు రేపు నీ చూపులు విసిరిన
ఓపని తాపము రగిలేనురా

॥చిలుకల॥

■ కోరమీనమును మీటినంతనే
గుండెలు యల్లని అదరునురా
కాలుదె నా గోపాలుడె నా
కలనైన నీ పాటి కాలేదురా

॥చిలుకల॥

పాడినవారు: ఘంటసాల

శ్లో॥ కృంగార రస సర్వస్వం
శిఖిపించ విభూషణం
అంగీ కృత నరాశారం
అశయే భువ. నాశయం

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : ఘంటసాల

పి లీల, పి. సుశీల

- రుక్మిణి : నీ చరణ కమలాల - నీడయేచాలు
ఎందుకోయీ స్వామి - బృందావనాలు
- కృష్ణ : నీ నయన కమలాల - నేనున్నచాలు
ఎందుకే ఓ దేవి : - నందనవనాలు
- సత్య : నునుమోవి చివురుపై - నను మురళిగా మలచి
పలికించతా : -
పలికించరా - మధువు తొలికించరా
- కృష్ణ : మోవిపై కనరాని - ముగళిలో వినలేని
రాగాలు పలికింతునే - మధురానురాగాలు
చిలికింతునే
- సత్య : నీ ప్రణయ వనిలోన - నేనున్నచాలు
ఎందుకోయీ స్వామి - నందనవనాలు
- కృష్ణ : నీ హృదయ దగనావ - నేనున్నచాలు
ఎందుకే : ఓ దేవి : - బృందావనాలు
- రుక్మి : తులసీదళాలలో - తొలివలపు లందించి
పూజింతునా, స్వామీ : - పులికింతునా
- కృష్ణ : పూజలను గ్రహించి - పులికింత లందించి
లోలోన రవళింతునే - ఓ దేవి :
నీలోన నివసింతునే -
- రుక్మి : నీ చరణ కమలాల నీడయే చాలు
ఎందుకోయీ స్వామీ - బృందావనాలు

- కృష్ణ : నీ నయనకమలాలు - నేనున్నచాలు
ఎందుకే ?! ఓ దేవి : - నందవనాలు
- సత్య : నీ ప్రణయ వనిలోన - నేనున్నచాలు
ఎందుకోయా ! స్వామి - నందనవనాలు

పాట 5

రచన: సి నారాయణరెడ్డి పాడినవారు: మంటసాల, నుశీల

సత్యభామ

సాక్షి : మెరుగు చామన చాయ
మేని సొంపులవాడు
నునుమీగడల తేలు
మనసున్న చెలికాడు
దొరవోలె నా మనసు దోచుకున్నాడే

జగముల నేలే - గోపాలుడే
నా సిగలో పూవెను - ఈనాడే

కృష్ణ : మగువల నేలే గోపాలుడే
నీమనసే దోచెను - ఈనాడే
మగువల నేలే గోపాలుడే

సత్య : ఘమ ఘమలాడే మమతల మల్లెలు
కోరినంతనే దొరకవులే

కృష్ణ : మదనుని గెలిచిన మగరాయనిగని
మల్లెలు కామే వలచునులే
మగువా ! నీమది తెలిసెనులే

సత్య : జగముల నేలే - గోపాలుడే

కృష్ణ : నీమనసే దోచెను - ఈనాడే

- సత్య : భామా మానస సంజరమ్ములో
రామచిలుకవై నిలిచేవా
- కృష్ణ : సంజరమైన ప్రణయదాసువికి
పసిడి మేడయే ప్రేయరాలా
జానయె - చేవెద - ఈవేళా
- సత్య : జగముల నేలే గోపాలుడే
- కృష్ణ : నీమనసే దోచెను ఈనాడే
- సత్య : చేసిన జానలు చిగురులు వేయగ
గీసిన గీటును దాటవుగా
- కృష్ణ : అందముతో నను బందీచేసిన
నుందరి యానతి - దాచేనా
ఉందునే, ఓచెలి ! - నీలోన
- సత్య : జగముల నేలే గోపాలుడే
నాసిగలో పూవాయె - ఈనాడే
- కృష్ణ : మగువుల నేలే గోపాలుడే
నీమనసే దోచెను ఈనాడే

పాట 8

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : సుశీల

వీ మేమొ అవుతుంది
ఎగిసి ఎగిసి పోతుంది
రేలుపవలు తెలయని నామనసు
రేకులు విప్పివ తొలివయసు
పువ్వులు !!! మువ్వలు !!
పువ్వులు పూలకరించి
నవ్వులొలుకుతున్నవి

మువ్వలు పరవశించి
నవ్వడి చేస్తున్నవి
వీలాల మబ్బుతువక
వేలకు దిగివచ్చెనా
ముత్యాల చందమామ
ముంగిటనే విలిచెనా

॥వీమేమొ॥

వీమేమొ॥

రచన : సముద్రాల

పాడినవారు : ఘంటసాల

పద్యం : కులమా, గోత్రమా, విద్యాకలితుడ
నృపసభను నిలువగా పాత్రుండ
కలుషాత్కుని, గోపాలుని, కొలువంగ
తగునె నీకు, కుంతితనయా :

పాట 7

పాడినవారు : ఘంటసాల

కృష్ణ : తాత్త, యుం, తరికిట, యుం
తద్దిగిణ, కిటతక, తాత్త యుం
తరికిట, యుం - తద్దిగిణతోం॥
తతత, యుణుత, తతత, యుణుత, యుణు,
తతత యుణుత, తతతత-యుణుత, యుణు
తద్దింగిణత, తద్దీం, గిణత
తాంగిటతక తరికిటతోం, తరికిటతోం
తరికిటతోం, తరికిటతోం, త తరికిట, తోం
తా తరికిటతోం, తద్దీం, తరికిటతోం
తాద్దికిటతక తరికిటతోం
అహా : నే తాళలేనే, ఓ చెలియా
ఓ లలనా, ఓ మగువా, ఓ నఖియా
నే తాళలేనే, ఓ చెలియా ॥

రచన : సముద్రాల

పాడినవారు : యన్. వరలక్ష్మి

ద్రౌపది-పద్యం : కృష్ణా !!! గోవిందా - ద్వారకావాసా - కృష్ణా :

గోపీ జనప్రియా - దీన శరణ్యా

పాహిమాం - పాహిమాం - పాహి !!!

రచన: సముద్రాల

పాడినవారు: ఘంటసాల

గీత బోధ :

తనువుతో కలుగు బాంధవ్యమ్ములెల్ల

తనువుతో శశియించి ధరణిలో గలియు

తనువనిత్యమ్ము, నిత్యమ్ము ఆత్మయొకటే

చివికి జీరములె న చేరిముల్ వదలి

క్రొత్త వలువలు గట్టి కొన్నట్టి రీతి-కర్మానుగతి నొక్క కాయమ్మువదలి

వేరొక్క తనువు ప్రవేశించు నాత్మ-ఆత్మకు అదియు అంతమ్ములేదు

అది గాలికెండదు, అంబుతో తెగదు - నీటనానదు, అగ్ని నీతే పోదు

కరుణా విషాదాలు కలిగించునట్టి-అహమును మమకార మావలనెట్టి

మోహమ్ము వీడి ప్రబుద్ధుడవగుమా

ఒక్కడు చంపు వేరొక్కడు చచ్చు

ననుమాట పొరపాటు, ఆ భ్రాంతి విడుము

పురుషులలో ఉత్తమ పురుషుండ నేనే

కసులకు దోచు జగచ్చును నేనే

జగదాత్మయును నేనె, జగము నృపిని,

పోషించి, లయమును పొందింతు నేనే

స్వార్థమ్మునకు ధర్మమాహుతి జేసి - మదమత్తులై పేర్పు మానవకోటి

వాళమ్ముజేయ సంకల్పించినాడ - ఈ రణ యజ్ఞమ్మును ఎవ్వరు ఆపలేరు

మృత్యు ముఖమ్ములో మిడుకుచునున్న - రాజ తోకమ్మును రక్షించలేరు

నాచేత హతులె న నరనాయకులను-మ్రోదింపగ నిమిత్త మాత్రుండ నీవు

వీష్ణాది కౌశవ వీరలోకమ్ము - నా గర్భమున మహావల కీలలందు

కాంచువ్వారు యిదే కనుము - కౌంతేయ

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : ఘంటసాల

అదిగో, అల్లదిగో, కురుక్షేత్రమున కదన దుందుభులుమోగే
 ఉభయపక్ష వాహీను లందున నమరోత్సాహము చెలరేగే
 కురువృద్ధుని శరభాటికి నరుడే గడగడలాడెను
 ఎటుకోచక శిఖండినే ఎదుటనిలిపి పోరాడెను
 అంతటి శాంతనవుడంత అరదముపై ఒరిగిపోయె,
 కురునాథుడు కుడిభుజమ్ము విరిగినటుల సురిగిపోయె
 అడుగడుగో, ద్రోణాచార్యుడు విల్లంది విజృంభించె
 ఆచార్యుని బాణప్రఘాతముల అర్జును డెదిరించె
 విలయ రుద్రుడౌ గురువర్యునిగని విజయసారథి-తలపంకించె
 “అశ్వత్థామ హతః కుంజరః” అని ధర్మజుచే పలికించె
 అదివిని మ్రాన్పడి కుంభసంభవుడు అత్రుసన్యాస మొనరించె
 అదను చిత్కేసని ధృష్టద్యుమ్నుడు అతని శిరమ్మును ఖండించె
 ఆ మటనము విని కౌరవాగ్రజుని అంతరంగమే ఊఖించె
 కార్పిచ్చువలెవచ్చి కర్ణుడనిలోజొచ్చి వివ్వచ్చుపై గుప్పించె నాగ్రామ్ము
 ప్రళయ జలధరమట్లుపల్గునుడు - గర్జించి
 కురిపించె నతనిపై ఘోరాస్త్ర వర్షమ్ము
 తన బహిఃప్రాణమ్ము తరలిపోగా - గుండెపగిలినరీతి
 తలడిలెను సుయోధనుడు
 కురువంశమ్మునే వేరుపురుగై తొలిచిన జిత్తుల
 మారి శకుని అనిలో చొరబారెను - వీరములువల్కి
 నహదేవుని శస్త్రాగ్ని జ్వాలలకెరయై ఆ జూదరి
 ఆ గద్దరి గిలగిలలాడెను - శలభమ్ము పోల్కి
 భీతచిత్తు డె పరుగులెత్తు - ఆ దుస్ససేనుగని
 భీమసేనుడపు ‘డిస్సీ’యని - పటపట, పటపట, పండ్లు కొరికి
 ఉత్కృత రోషమ్మున ముందుకురికి - రొమ్ముచీల్చి రుథిరమ్ము పేల్చి
 సాంచాలి శవధమ్ము తీర్చె - వరాహ వాగ్విని చల్లార్చె.

K.తిరుపతి తయ్య
సమర్పించు

తారకిరామ పిక్చర్స్ లా

తీర్వపావతారం

జ్ఞాన ఎ.పురికాపాడియ్య దర్శనం తారకిరామ పిక్చర్స్ లా